

Cazul ucigasului Rochette: cercetarea crimei

Pe data de 8 martie 1881, medicul de circumscriptie venit sa constate decesul nu a fost in masura - atat din intrebarile puse mamei defunctei care era prezenta, cat si din consultarea retetelor medicale intocmite ide confratele sau - sa-si faca o parere asupra cauzelor mortii. A fost deosebit de frapat de insuficienta explicatiilor care i-au fost furnizate, de evolutia rapida a bolii si mai ales de absentia sotului, care, i s-a spus ca plecase la Paris. Cu acest prilej i-a fost prezentata o foaie de hartie pe care medicul curant scrisese "dispepsie". S-a gandit ca poate acesta a vrut sa disimuleze sub aceasta expresie o afectiune ereditara a stomacului, sau poate cu scopul de a nu speria familia. in cele din urma a specificat pe certificatul de deces, nu fara a adauga si semnul intrebarii, ca moartea s-a datorat unei "strangulari a esofagului". Pe de alta parte, medicul care a ingrijit-o pe doamna Rochette, a declarat mai tarziu ca moartea pacientei sale i s-a parut foarte stranie si ca ipoteza unei otraviri corespundea cu simptomele observate.

Dupa ce a avut loc inmormantarea, a doua zi, Rochete isi anunta fara nici un menajament soacra ca are intentia sa se recasatoreasca ; trei zile mai tarziu ii ceru mana uneia dintre tinerele lucratoare din atelierul sau.

Banuielile mamei victimei incepura sa prinda contururi in ziua de 21 septembrie 1884, zi in care, din intamplare, ea intalni un vechi lucrator, care fusese multi ani salariat in atelierul de confectionat flori a lui Rochette ; acesta ii relata ca in timpul maladei fiicei sale, patronul l-a trimis la o farmacie din Paris cu o reteta care i-a fost refuzata, intrucat a parut suspecta farmacistului, fiind vorba de o otrava extrem de puternica.

Date fiind toate aceste circumstante, dupa lungi ezitari ce au durat aproape un an, rudele moartei s-au adresat organelor de justitie. Judecatorul de instructie A. Guillot, primind sesizarea, a dispus ca Brouardel Pouchet si Ogier sa efectueze de indata autopsia precum si examenul toxicologic, pentru a stabili daca decesul femeii Rochette trebuie sa fie atribuit unei cauze naturale sau unei otraviri ; totodata sa examineze o reteta falsa intocmita de numitul Lochette pentru a i se elibera colchicina de la farmacie si sa verifice daca doza prescrisa era in masura sa provoace moartea ; li se mai cerea sa precizeze daca colchicina ar putea, in cazul unei otraviri, sa scape controlului toxicologic si sa fie utilizata in scopuri criminale.

Pe data de 20 ianuarie 1885, are loc exhumarea cadavrului, care este transportat la morga din Paris, in aceeasi zi efectuandu-se si autopsia.

Demn de remarcat este faptul ca medicii au fost surprinsi de gradul de conservare al cadavrului, cu totul iesit din comun, care parea ingropat numai de 3-4 zile. Autopsia t fost astfel considerabil usurata, si ea nu a permis sa se gaseasca in corpul doamnei Rochette nici-o leziune care conduca la atribuirea mortii unei cauze naturale. Analiza chimica insa a relevat in organe existenta unui alcaloid, prezentand reactiile colchicinei.

Durata maladei doamnei Rochette, simptomele remarcate de catre doctorul Cogniat (vomismente,

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

---

diaree, racirea corpului, neregularitatea si scaderea pulsului si in final moartea in colaps) prezentau cea mai mare analogie cu intoxicatia cu colchicina, descrisa in lucrarea lor de OUVIER, BERGERON si DENOUX de SAVIGNAC. Se poate trage deci pe buna dreptate concluzia : "ipoteza unei otraviri cu colchicina este bazata pe reactiile puse in evidenta in organele victimei si pe simptomele observate care coincid cu nlc descrise in literatura medicala."

Ajuns in acest stadiu se parea ca procesul va evolua catre un deznodamant sigur, cu condamnarea sotului victimei. Lucrurile au luat insa o turnura neasteptata si aceasta, datorita unei greseli inexplicabile a judecatorului de instructie.